

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Haber-Yorum

Pompalanan Paralar ve Aşındırılan Egemenlik! Uluslararası Para Fonu'nun Vesayetinin Gölgesinde Kuzey Sahili Anlaşması Hakkında Bir Okuma

Haber:

Reuters, 30/12/2025 Salı günü, Mısır'ın, Akdeniz'in kuzey sahilindeki bir bölgenin geliştirilmesi için Katar destekli büyük bir yatırım anlaşması kapsamında ilk nakit ödeme olarak 3,5 milyar Dolar aldığını bildirdi; haber, döviz rezervlerine destek olacağı ve yatırımları çekeceği şeklinde olumlu bir bağlamda sunuldu.

Haber:

Bu haber ve Uluslararası Para Fonu ile kredi kuruluşlarının diktelerine sürekli boyun eğmenin ortaya çıktığı hususların ışığında, Mısır'ın bugün yaşadığı krizin sadece rakamlar, likidite veya kötü yönetim krizi değil, aynı zamanda metot, egemenlik ve referans krizi olduğu ortaya çıkmaktadır. Ekonomik kararı yabancı iradeye bağlamak ve insanların geçim kaynaklarını ve güvenliğini etkileyen tefecilik şartlarını kabul etmek, ümmetin işlerine yönelik gerçek bir gözetimin kaybolmasının ve devletin insanların çıkarlarının koruyucusu olmaktan çıkıp, dışarıdan kendisine dikte edilen şeyleri uygulayan bir ajana dönüşmesinin tezahüründen başka bir şey değildir.

Bu sahne, Hilafetin yıkılışının 105. yıldönümünü yaşarken, daha derin bir tarihsel bağlamına yerleştirildiğinde daha da net ve acı verici bir hale gelmektedir; zira bu olay, sadece siyasi bir varlığın devrilmesi değil, aynı zamanda ümmetin Rabbinin hükümlerinin otoritesinden insan yapımı yasaların otoritesine, siyasi ve ekonomik bağımsızlıktan boyun eğmeye ve ipotek altında kalmaya dönüştüğü çok önemli bir an olmuştur. İşte o günden beri, borç kapıları açılmış, Müslüman ülkelerin kalbine tefecilik kurumları yerleştirilmiş ve servetler, şerî hükümlere ve tebaanın çıkarlarına göre değil, büyük güçlerin çıkarlarına göre yönetilmeye başlanmıştır.

Mısır'da bugün yaşananlar, kredilere olan bağımlılığın derinleşmesinin ve iç politikaların Uluslararası Para Fonu'nun rızasına bağlanmasının ve Hilafetin yıkılmasından sonra başlayan sürecin doğrudan bir uzantısıdır; zira ümmet, faizin haram olmasına, paranın korunmasına, yeterliliğin garanti altına alınmasına ve ekonomi politikasının bağışçıların emirlerine değil de akideye bağlı olmasına dayalı İslami ekonomik sistemden mahrum bırakılmıştır. Bu nedenle bu çerçevede içindeki çözümlerden söz etmek, yüzler veya başlıklar ne kadar değişirse değişsin, kısır bir döngüden başka bir şey olmayacaktır.

Bu olay, daha kapsamlı ekonomik ve siyasi bağlamıyla ilişkilendirerek dikkatlice okunduğunda, farklı bir gerçek ortaya çıkmaktadır: zira bizler, Mısır'ın, başta Uluslararası Para Fonu olmak üzere uluslararası finans kurumlarının vesayetine boyun eğmesi ve bağlı olması konusundaki silsilenin yeni bir halkasıyla karşı karşıyayız.

Şekli yönden, yabancı fonların bir ülkeye girmesi, haddi zatında kınanması gereken bir şey değildir; ancak asıl sorunlar, bu fonların niteliği ve şartları ile bunların enjekte edildiği siyasi ortamda yatmaktadır. Ayrıntıları açıklandığı üzere anlaşma, sanayi veya tarımın altyapısını yeniden inşa eden verimli bir proje olmadığı gibi ümmetin temel ihtiyaçlarını karşılayan stratejik bir yatırım da değildir; aksine bunlar, kamusal arazilerin ümmetin mülkiyetinden çıkarılmasına dayanan sınırlı bir grubu hedefleyen lüks bir gayrimenkul ve turizm projesidir.

İşte burada şerî boyut devreye girmektedir; arazi, ümmetin maslahatı için yönetilen kamu mülkü veya devlet malıdır ve onu, hatalı tefecilik politikaları nedeniyle ortaya çıkan mali açıkları kapatmak için bir araca dönüştürmek caiz değildir. Şeriat, yöneticinin kamu malı hakkında tasarrufta bulunurken, acil ihtiyaçlar veya alacaklıların dikteleri ile değil, şerî maslahat ile sınırlandırıldığına karar vermiştir.

Anlaşma, Uluslararası Para Fonu programıyla ilişkilendirildiğinde, resim daha net bir hale gelmektedir. Mısır, yıllardır IMF'nin Genişletilmiş Fon Tesisi programına boyun eğmektedir; bu program, döviz kurunun serbestleştirilmesi, devletin rolünün azaltılması, özelleştirmenin genişletilmesi ve gerekli her türlü önlemlerle döviz girişinin en üst düzeye çıkarılması gibi belirli önlemlerin alınmasını şart koşmaktadır. Bu bağlamda, Kuzey Sahili anlaşması bağımsız bir egemenlik kararı olarak değil, IMF'nin likidite göstergelerini iyileştiren, periyodik incelemelerin geçmesini kolaylaştıran ve böylece yeni kredi dilimlerinin serbest bırakılmasını sağlayan hızla yabancı yatırımları çekme talebine doğrudan bir yanıt olarak okunmalıdır.

Burada “yatırım” olarak adlandırılan şey, doğrudan borçlanmanın alternatifinden başka bir şey değildir; ancak bu, krizin yapısal nedenlerine çözüm getirmeden mevcut yükümlülükleri yerine getirmek ve şişirilmiş borcu ödemek için acil dolar sağlamak gibi aynı görevi yerine getirmektedir. Dolayısıyla faizle yönetilen bir ekonomi, her zaman daha fazla faize veya ona mukabil bir şeye ihtiyaç duyacaktır. Nitekim Allahu Teala şöyle buyurmuştur: **يَمْحَقُ اللَّهُ الرِّبَا وَيُزِيلُ الصَّدَقَاتِ** “Allah faizi tüketir (Faiz karışan malın bereketini giderir), sadakaları ise bereketlendirir.” [Bakara 276] Burada tüketmek, sadece parayla sınırlı değildir, aksine bereketi, egemenliği ve istikrarı da içermektedir.

Bu anlaşmaların en tehlikeli yönlerinden biri, gerçekte ülkenin varlıkları kademeli olarak satılırken, bunun bir “başarı” olarak pazarlanmasıdır. Devlet, insanların temel ihtiyaçlarını karşılamaya dayalı bir ekonomi inşa etmek yerine, varlıklar konusunda ifrata kaçarak ve ülkeyi hızlı kâr için çalışan, koşullar değiştiğinde ayrılan ve toplumu daha kırılğan bir şekilde bırakan yabancı sermaye için açık bir arena haline getirerek kronik bir krizi yönetmektedir.

Hastalığın kökü, finansman eksikliğinde değil, aksine Hilafetin yıkılmasından bu yana ümmete dayatılan, tefeciliğe dayalı olan, Müslüman ülkeleri küresel finans merkezlerine bağlayan ve onların bağımsız karar vermelerini ellerinden alan yozlaşmış ekonomik sistemdir. Bu nedenle ister kredi ister şartlı yatırımlar şeklinde olsun bu çerçevede içinde “çözümlerden” bahsetmek, krizin sona ermesinden ziyade, kriz yönetiminin dışına çıkmayacaktır.

İslam, açık bir ekonomik model sunmuştur: Yani faizin kesin olarak haram kılındığı, servetlerin mülkiyete göre yönetildiği ve ülkenin kaynaklarının alacaklıları memnun etmek veya uluslararası kuruluşların raporlarını iyileştirmek için değil, tebaanın ihtiyaçlarını karşılamak için kullanıldığı bir ekonomik model sunmuştur. Bu sistemin gölgesinde, devlet yatırım için yalvarmaz, aksine insanların işlerinin gözeticisi olarak hareket eder; zira dışarıya bağımlılıktan kurtulacak kadar servetlere sahiptir.

Bugünkü mesaj, tüm Mısır halkına yöneliktir: Sizin acılarınız kaçınılmaz bir kader olmadığı gibi tembellik veya kaynakların yetersizliğinin bir sonucu da değildir; aksine İslam'ı ve onun hükümlerine muhalefet etmeye, ülkeyi ve insanları borç tablolarına yazılmış rakamlardan ibaret gören kurumlara bağlamaya dayalı temelinde yozlaşmış bir sistemin meyvesidir. Bu ise ancak samimi bir siyasi bilinçle ve onurun parayla satın alınamayacağını ve egemenliğin borç veya arazi satışıyla geri kazanılmayacağını idrak etmekle giderilebilir. Dahası ümmetin karar verme gücünü ve otoritesini geri kazandırarak ve ümmetin Rabbinin kendisinden razı olduğu şeriatını uygulayarak ve Nübüvvet Minhacı üzere Raşidi Hilafetin olduğu İslam Devleti'ni kurarak giderilebilir.

Ey Kinane askerleri ve ey güç ve kuvvete sahip olanlar: Sizlerin Allah katındaki sorumluluğunuz büyük olup sizin göreviniz, bağımlı olan bir sistemi korumak ya da bağımlılık yollarını güvence altına almak değildir; aksine sizler, ümmetin kalkanı ve kılıcısınız; zira siz o gün, sömürgecinin çizmiş olduğu sınırları korumaktan sorguya çekilmeyeceksiniz, aksine ümmetin dinini, topraklarını ve servetlerini koruma konusunda sorguya çekileceksiniz. Bugün Mısır'a yönelik en büyük yardım, onu bağımlılıktan kurtaracak, karar verme gücünü geri kazandıracak ve Raşid bir yönetimi kuracak bir projenin yanında yer almanızdır; bu proje ise ülkeyi ve insanları koruyacak olan Nübüvvet Minhacı üzere Hilafettir. Tarih asla affetmez ve ümmet de gerek yanında duranları gerekse kurtuluşunun karşısında duranları asla unutmaz.

Nitekim Hilafetin yıkılmasından bu yana geçen 105 yıl, gerçek bağımsızlığın, kredilerin şemsiyesi altında veya zalim küresel ekonomik sisteme entegre olmakla gerçekleşmeyeceğini, aksine samimi bir şekilde Allah'ın şeriatı ile hükmetmeye geri dönmekle ve insanların işlerini İslam ile gözetilen bir devletin altında İslami hayatı kamil bir şekilde yeniden başlatmakla, yabancı hegemonyanın elini kesmekle ve siyasi ve ekonomik kararı kâfirlerin ve onların kurumlarının pençesinden kurtarmak gerçekleşeceğini kanıtlamıştır. Nitekim Allahu Teala şöyle buyurmuştur: **“Şüphesiz ki bir kavim, kendini nefsinde değiştirmedikçe; Allah da onları değiştirmez.”** [Rad 11] Ve Subhanehu şöyle buyurmuştur: **“Allah kendi dinine yardım edenlere muhakkak yardım edecektir. Kuşkusuz Allah güçlüdür, mutlak galiptir.”** [Hac 40]

**Hizb-ut Tahrir Merkezi Medya Ofisi İçin Yazan
Mahmud El-Leysî - Mısır**